



REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

L J U B L J A N A

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR

Prejeto:	12 -10- 2012		
Šifra:	434-02/12-6/1		
Povezava:			
EPA:	701-VI	EU:	
Sign. zn.:			
Kratika:			

EVA: 2012-1611-0155

Številka: 00712-61/2012/9

Ljubljana, 11. 10. 2012

Vlada Republike Slovenije je na 33. redni seji dne 11. 12. 2012 določila besedilo:

— Predloga zakona o davku na finančne storitve,

ki vam ga pošiljamo v prvo obravnavo na podlagi 114. člena poslovnika Državnega zbora.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije in na podlagi 235. člena poslovnika Državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Janez Šušteršič, minister za finance,
- Aleš Živkovič, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- dr. Dejan Krušec, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Tamara Prezelj, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance,
- Jožica Kastelic, sekretarka, Vodja sektorja za davčni in carinski sistem, Ministrstvo za finance,
- mag. Mateja Vraničar, sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Matejka Tovornik, podsekretarka, Ministrstvo za finance.

Dr. Božo PREDALIČ
GENERALNI SEKRETAR

PRILOGA: 1



**PREDLOG
PRVA OBRAVNAVA
EVA:2012-1611-0155**

ZAKON O DAVKU NA FINANČNE STORITVE

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Finančni sektor v Republiki Sloveniji do zdaj v splošnem ni bil obremenjen s posrednimi davki. Zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11 in 38/12; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) namreč po 4. točki 44. člena finančne transakcije uvršča med t.i. »druge oproščene dejavnosti«, kar pomeni, da se od naštetih transakcij (dajanje kreditov; izdajanje kreditnih garancij ter upravljanje kreditnih garancij; transakcije in posredovanje z depoziti in tekočimi oz. transakcijskimi računi, plačili in nakazili; transakcije in posredovanje v zvezi z valutami, bankovci in kovanci, razen zbirateljskih kovancev in bankovcev; transakcije in posredovanje v zvezi z delnicami, deleži, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji; upravljanje investicijskih skladov) ne obračunava in ne plačuje davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV). Oprostitev plačila DDV velja za vse davčne zavezance, ki opravljajo navedene finančne transakcije, ne glede na to, ali gre za finančne institucije ali druge zavezance za DDV. Glede na naravo storitev so oprostitve plačila DDV največkrat deležne predvsem banke in druge finančne institucije, čeprav oprostitve ni vezana na subjekt, ki opravlja finančno storitev, temveč na vrsto opravljene storitve.

Prav tako so plačila DDV oproščene zavarovalne storitve, vendar so te obremenjene s 6,5 odstotnim davkom od prometa zavarovalnih poslov skladno z Zakonom o davku od prometa zavarovalnih poslov (Uradni list RS, št. 96/05 – uradno prečiščeno besedilo). Le storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov so oproščene plačila DDV in hkrati izvzete iz obdavčitve po zakonu o davku od prometa zavarovalnih poslov.

Čeprav zaradi oprostitve plačila DDV davčni zavezanci, ki opravljajo finančne storitve oziroma zavarovalne storitve, nimajo pravice uveljavljati odbitka DDV-ja v zvezi s stroški, ki jih imajo pri opravljanju teh storitev, pa to vseeno pomeni, da dodana vrednost, ki jo ustvari finančni sektor, ostaja neobdavčena. S tem pa se v splošni javnosti ustvarja prepričanje, da finančni sektor glede na svojo ekonomsko moč ne prispeva dovolj k zagotavljanju sredstev za zadovoljevanje splošnih potreb.

Vlada RS je z namenom, da naslovi opisana vprašanja, preučila več možnih variant obdavčitve finančnih storitev in predlaga, da se uvede davek na provizije, ki jih osebe, ki opravljajo finančne storitve, zaračunavajo naročnikom teh storitev.

Z uvedbo davka na finančne storitve bi se tako ureditev na področju obdavčevanja finančnih storitev približala ureditvi na področju obdavčevanja zavarovalnih poslov, pri katerih se od premij plačuje posebni prometni davek v višini 6,5 % od davčne osnove.

Z novim davkom na finančne storitve se tako zagotavlja enakomernejša porazdeljenost davčne obremenitve finančnega sektorja. Za davek na finančne storitve je namreč določena široka

davčna osnova, saj zajema širok krog finančnih storitev. Pri pripravi zakona so se poskušale poiskati rešitve, ki bi bile administrativno čim manj obremenjujoče za finančne institucije, pa tudi za davčni organ.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Namen predlagane rešitve, s katero se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka na finančne storitve, je z obdavčitvijo finančnih storitev zagotoviti enakomernejšo obdavčitev finančnega sektorja v primerjavi z drugimi gospodarskimi sektorji, ki so že zdaj obremenjeni s posrednimi davki, in zagotoviti dodatna sredstva za financiranje javne porabe, kakor je opredeljena v predlogu proračuna RS za leti 2013 in 2014.

2.2. Načela

S predlogom zakona se uvaja nova davčna oblika, ki upošteva načelo enakomernejše in pravičnejše porazdelitve davčnega bremena med vsemi ponudniki finančnih storitev, ki delujejo na trgu. Pri oblikovanju konkretnih rešitev je predlagatelj upošteval temeljna načela sodobnega davčnega sistema, še posebej pa je treba izpostaviti načelo sorazmernosti, enake obravnave davčnih zavezancev, transparentnosti in načelo administrativne enostavnosti.

2.3. Poglavitne rešitve

Predlog zakona uvaja obveznost plačevanja davka na finančne storitve, po katerem bodo predmet obdavčitve finančne storitve, ki so po zakonu, ki ureja sistem DDV, oproščene plačila DDV. Med finančne storitve se po zakonu, ki ureja bančništvo štejejo tudi zavarovalne storitve. Ker pa so le-te obremenjene z davkom na promet zavarovalnih poslov, se s tem zakonom določa kot predmet obdavčitve tudi storitve zavarovalniškega posredovanja in zastopanja, ki so izvzete tako iz DDV kot tudi posebnega prometnega davka na zavarovalne posle.

Predmet obdavčitve so naslednje finančne storitve:

- dajanje kreditov oz. posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov;
- izdajanje kreditnih garancij in drugih denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani kreditodajalca;
- transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi oz. transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in faktoringa;
- transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo, razen bankovcev in kovancev, katerih prodajna cena je določena na podlagi njihove vrednosti kot zbirateljskega predmeta ali na podlagi vrednosti kovine, iz katere so izdelani;
- transakcije, vključno s posredovanjem (razen upravljanja, hrambe, investicijskega svetovanja in storitev v zvezi s prevzemi), z delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z dokumenti o lastninski pravici na blagu in pravicami in deleži;
- upravljanje investicijskih skladov ter
- storitve zavarovalnih zastopnikov in posrednikov.

Davčni zavezanci za plačilo davka na finančne storitve bodo vse osebe, ki na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: RS) opravljajo storitve, ki so predmet obdavčitve po tem zakonu. Prvenstveno bodo to banke, druge finančne institucije in druge osebe, ki izvajajo finančne storitve oziroma storitve zavarovalniškega posredovanja in zastopanja, za katere se

predvideva obdavčitev po tem predlogu zakona, vključno s podružnicami tujih bank in poslovnimi enotami tujih pravnih oseb v RS. Davčni zavezanci bodo tudi vse tuje osebe, ki v skladu z veljavnimi (nedavčnimi) predpisi na območju RS neposredno (brez poslovne enote ali podružnice) opravljajo storitve, ki so predmet obdavčitve.

Davek na finančne storitve je transakcijski davek, zato se bo obračunaval od opravljenih storitev v določenem obdobju. Predlog zakona predvideva nastanek davčne obveznosti v trenutku, ko je finančna storitev opravljena. Finančna storitev pa se šteje za opravljeno takrat, ko je zanjo plačana provizija.

Po predlogu zakona se kot davčna osnova za plačilo davka šteje nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo.

Predvidena je davčna stopnja v višini 6,5 odstotka od davčne osnove.

Predlog zakona predvideva tudi oprostitev plačila davka za nekatere finančne storitve, in sicer za storitve, ki so obdavčene z DDV in davkom od prometa zavarovalnih poslov ter za finančne storitve, ki jih opravijo ali se opravijo za določene subjekte, npr. BS, ECB, evropski instrument za finančno stabilnost, druge organe ali telesa, ki jih ustanovi EU, mednarodno finančno institucijo, ki jo ustanovita dve ali več držav članic EU, Evropska skupnost za atomsko energijo, EIB, mednarodne organizacije ter za diplomatska oziroma konzularna predstavništva tujih držav.

Davek se bo obračunaval in plačeval na podlagi obračunov davka, ki jih bodo zavezanci morali vlagati pri davčnem organu mesečno. Rok za predložitev obračuna bo do konca meseca, ki sledi davčnemu obdobju. V istem roku bo potrebno davek tudi plačati. Minister za finance bo v 30 dneh po uveljavitvi zakona predpisal obrazec obračuna, ki mora vsebovati vse podatke, ki so pomembni za izračun davka in naknadno kontrolo pravilnosti izračuna davčne obveznosti.

Zakon zavezancem nalaga obveznost hrambe dokumentacije in podatkov, ki so pomembni za pravičen obračun davka. Zakon ne zahteva vodenja posebnih evidenc, mora pa zavezanec v običajnih evidencah in splošnem knjigovodstvu zagotoviti vse podatke, ki jih davčni organ potrebuje za naknadno kontrolo. Zavezanec mora podatke dati davčnemu organu na njegovo zahtevo na razpolago oziroma mu mora omogočiti dostop do podatkov.

Ker zakon ne ureja vseh vprašanj postopka, predlog zakona v 13. členu napotuje na smiselno uporabo ZDDV-1, zakona, ki ureja davčni postopek ter zakona, ki ureja davčno službo.

V 15. členu so določeni prekrški in globe za kršitev zakona ter rok zastaranja za prekrške, ki imajo za posledico manjše plačilo ali neplačilo davka.

Zakon bo začel veljati v 15 dneh po objavi v Uradnem listu RS. Zaradi zagotovitve ustreznega prehodnega obdobja za tehnično prilagoditev izvajanju zakona, tako na strani zavezancev kot tudi na strani davčnega organa je predvideno, da se bo prvi obračun davka oddal za tretji mesec, ki sledi mesecu, v katerem bo uveljavljen zakon. Predlagatelj pričakuje, da bodo prva vplačila davka izvedena v mesecu maju 2013.

Povzetek poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

Ministrstvo za finance je pred dokončno pripravo predloga zakona opravilo posvetovanje z BS, ATVP, Združenjem bank Slovenije, Združenjem družb za upravljanje in Združenjem članov borze.

Predstavniki zainteresirane javnosti so v splošnem nasprotovali uvedbi kakršne koli dodatne obremenitve finančnega sektorja, saj naj bi tak predlog še poslabšal slabo stanje finančnih institucij. Obstaja bojazen, da bodo nekatere dejavnosti finančnega sektorja (borzno posredništvo, upravljanje investicijskih skladov) v Sloveniji zamrle ali se preselile v druge države. Konkretno pripombe k posameznim določbam je predlagatelj upošteval, razen zahtev po podrobnem določanju davčne osnove za posamezne vrste poslov (leasing pogodbe), ker je predlagatelj ocenil, da bi bilo takšno normiranje prepodrobno, zato je treba ta vprašanja dogovoriti na izvedbeni ravni s pojasnili oziroma navodili.

Agencija za trg vrednostnih papirjev (ATVP) je prav tako izrazila načelno nasprotovanje uvedbi kakršne koli dodatne davčne obremenitve segmenta finančnega sektorja, katerega nadzor in regulacija sodi v pristojnost ATVP.

Banka Slovenije je v svojem mnenju izrazila splošne dvome in pomisleke o primernosti uvedbe davka na finančne storitve, konkretne predloge, ki jih je podala, pa je predlagatelj upošteval.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNO FINANČNA SREDSTVA

S predlaganimi spremembami zakona se pričakujejo pozitivni finančni učinki za državni proračun.

Ocene finančnih posledic uvedbe davka na finančne storitve so bile pripravljene na podlagi podatkov bank, hranilnic, družb za upravljanje in borzno posredniških družb, ki poslujejo v Sloveniji. Po teh podatkih so potencialni zavezanci v letu 2011 ustvarili za dobrih 500 mio evrov prihodkov od opravnin. Vendar pa iz razpoložljivih podatkov ni mogoče razbrati, ali podatek o opravninah v letnih poročilih zajema provizije za vse storitve, ki bodo predmet obdavčitve, in ali se prihodki od nekaterih storitev, ki bodo obdavčene, evidentirajo na drugih postavkah. V oceni finančnih posledic ni bilo mogoče zajeti drugih finančnih institucij, niti pravnih subjektov, ki lahko opravljajo plačilne storitve in zanje zaračunavajo provizije. Ocenjujemo, da davčna osnova teh zavezancev predstavlja manj kot 10% osnove zavezancev za katere imamo podatke, v oceni finančnih učinkov zakona smo upoštevali skupno torej 540 mio davčne osnove. Ob upoštevanju davčne stopnje v višini 6,5% to pomeni letno 35 mio evrov prihodkov državnega proračuna iz naslova uvedbe tega davka. Ob uveljavitvi sredi leta (prvo plačilo v mesecu maju 2013), bodo prihodki v letu 2013 ustrezno nižji. Taka ocena ne upošteva prilagoditev poslovanja davčnih zavezancev na način da bi si znižali davčno osnovo (prenos poslovanja, prenos provizij med obrestne prihodke, in podobno).

Predlog zakona bo imel nekatere finančne posledice tudi za odhodkovno stran javnih blagajn saj se v obdavčitev zajamejo tudi provizije, ki jih za finančne storitve plačujejo javne blagajne. Vpliv bo odvisen od tega, koliko bodo izvajalci finančnih storitev strošek davka prevailili na naročnike svojih storitev. Glede na višino teh provizij, ki jih plačujejo za finančne storitve blagajne javnega financiranja (cca 3,5 mio v letu 2011 za vse blagajne javnega financiranja), bi se v primeru, če bi se strošek v celoti prevailil na naročnike, ob nespremenjenih ostalih pogojih, strošek izvajanja finančnih storitev za blagajne javnega financiranja povišal za cca. 230.000 evrov.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona bodo zagotovljena dodatna proračunska sredstva za izdelavo informacijske podpore za pobiranje in nadzor nad plačevanjem davka pri Davčni upravi RS. Višina teh sredstev je odvisna od sprejetih vsebinskih in tehničnih rešitev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

1. Predlog zakona ureja področje, ki ga pravni red EU izrecno ne ureja. Ne glede na navedeno, pa je treba tudi pri pripravi tega zakona upoštevati spoštovanje temeljnih svoboščin EU ter omejitev, ki jo določa Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11.12.2006, str. 1; s spremembami; v nadaljnjem besedilu: DDV direktiva) v 401. členu glede predpisovanja posebnih prometnih davkov. V skladu z omenjeno določbo DDV direktive namreč lahko države članice uvedejo davke na posamezne vrste blaga ali storitev, če sta izpolnjena dva pogoja:

- takšen davek ne predstavlja splošnega prometnega davka in
- takšen davek v prometu med državami članicami ne zahteva izpolnjevanja kakih posebnih formalnosti pri prehodu meja.

Predlagana nova davčna oblika v celoti zadošča merilom, ki jih postavlja direktiva o DDV.

2. Države članice EU, po vedenju predlagatelja, davčne oblike, kakršna se predlaga s tem predlogom zakona, ne poznajo. Države se odločajo pa se za različne pristope pri urejanju davčnih obremenitev izvajalcev finančnih storitev, bodisi z direktnimi bodisi z indirektnimi davki.

Nekatere države so se odločile, da na področju obdavčevanja finančnih storitev izkoristijo možnost opsijske obdavčitve tovrstnih storitev z DDV.¹ Za uporabo opcije za obdavčitev finančnih transakcij so se odločile na primer Estonija, Francija in Nemčija, ki opcijo za obdavčitev uporabljajo za naslednje finančne storitve:

- sprejemanje depozitov od javnosti,
- dajanje kreditov,
- plačilne storitve,
- izdajanje in upravljanje drugih plačilnih instrumentov, v delu, v katerem te storitve niso vključene v plačilne storitve po prejšnji točki,
- izdajanje garancij in drugih jamstev,
- trgovanje finančnih institucij za lasten račun ali za račun strank z instrumenti denarnega trga, s tujimi plačilnimi posli (vključno z menjalniškimi posli), s standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami, z valutnimi in obrestnimi finančni instrumenti, s prenosljivimi vrednostnimi papirji,
- sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in zagotavljanje storitev, ki so povezane s tem,
- denarno posredništvo,
- faktoring.

Nemčija uporablja opcijo za obdavčitev finančnih storitev dodatno še za storitve finančnega leasinga.

Več evropskih držav se je odločilo obdavčiti posamezne finančne storitve. Najpogosteje so predmet obdavčitve transakcije z vrednostnimi papirji, v nekaterih primerih tudi druge

¹ Evropska komisija: sejni dokument št. 2, delovna skupina za davčna vprašanja – posredna obdavčitev (davek na finančne transakcije) – tehnična informacija: davčni prispevek finančnega sektorja, 26. 4. 2012.

finančne storitve. Tako so na primer v Avstriji² s posebnim davkom (t. im. stamp duty) obremenjene posamezne, točno določene finančne storitve, kot npr. na izdajanje garancij. Tudi v Belgiji so transakcije z vrednostnimi papirji obremenjene s posebnim davkom, vendar se višina davka določa glede na vrednost vrednostnega papirja in ne glede na provizijo, ki jo zaračuna izvajalec storitve. Prav tako so na Finskem določene transakcije z vrednostnimi papirji predmet obdavčitve in v tem primeru je davčna osnova prodajna cena. V Franciji so (poleg obračunavanja DDV na finančne storitve) od 1. avgusta 2012 dalje s posebnim davkom obdavčene transakcije z določenimi finančnimi instrumenti (vrednostnimi papirji, izvedenimi finančnimi instrumenti ipd.), pri čemer je davčna osnova vrednost transakcije, stopnje pa so nizke – od 0,1 do 0,01 % od davčne osnove, prodaja delnic pa je obremenjena še s posebno registracijsko dajatvijo. Na Irskem so prav tako transakcije z vrednostnimi papirji obremenjene s posebno dajatvijo (stamp duty); davek je določen različno, glede na vrsto instrumenta/transakcije.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

Zaradi uvedbe novega davka na finančne storitve bodo davčni zavezanci morali prilagoditi in po potrebi na novo vzpostaviti svojo informacijsko podporo za obračunavanje davka in pripravo davčnih obračunov. Prav tako bo morala svojo informacijsko podporo za potrebe izvajanja in nadzora nad izvajanjem tega zakona prilagoditi Davčna uprava RS. Obračunavanje davka bo administrativno sorazmerno obremenjujoče za davčne zavezance predvsem zaradi velikega števila transakcij, od katerega se zaračunavajo nadomestila (provizije), zato je predlagatelj predvidel administrativno poenostavitve, po kateri obveznost za obračuna davka sicer nastane za vsako transakcijo posebej, vendar se lahko obveznost izračuna skupno od skupnega zneska prejetih provizij v koledarskem mesecu in ne od posamezne provizije.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

/

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Novi davek na finančne storitve bo obremenil tudi finančne storitve, ki jih uporabljajo podjetja. Koliko bo davek dejansko obremenjujoč za podjetja, bo odvisno od tega, v kolikšnem obsegu bodo finančne institucije in drugi izvajalci finančnih storitev lahko prenesli svoje davčno breme na naročnike storitev.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Verjetno bodo finančne institucije, ki bodo zavezane k plačilu davka na finančne storitve, poskušale breme davka prevaliti na končne potrošnike kot naročnike finančnih storitev. To pomeni, da bi se zaradi uvedbe tega davka finančne storitve za končne potrošnike lahko podražile, vendar ni mogoče predvideti višine te podražitve, saj ni mogoče predvideti, kolikšen delež davka bodo finančne institucije dejansko prevalele na potrošnike.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

² Vsi podatki v tem odstavku so povzeti po publikaciji European Tax Handbook 2012, IBFD, Global Tax Series, Amsterdam

Za izvajanje zakona bo pristojna Davčna uprava RS. Davčna uprava RS bo ob uveljavitvi zakona o davku na finančne storitve zagotovila povečan obseg dela, ki bo potreben zaradi nadziranja pravilnosti obračunavanja in plačevanja davka na finančne storitve.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka na finančne storitve.

2. člen (pripadnost davka)

Prihodki od davka na finančne storitve (v nadaljnjem besedilu: davek) pripadajo proračunu Republike Slovenije.

II. PREDMET OBDAVČITVE

3. člen (predmet obdavčitve)

Predmet obdavčitve po tem zakonu so naslednje storitve (v nadaljnjem besedilu: finančne storitve):

- a) dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec,
- b) izdajanje kreditnih garancij in drugih denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani kreditodajalca,
- c) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi oziroma transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in faktoringa,
- d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo, razen bankovcev in kovancev, katerih prodajna cena je določena na podlagi njihove vrednosti kot zbirateljskega predmeta ali na podlagi vrednosti kovine, iz katere so izdelani,
- e) transakcije, vključno s posredovanjem (razen upravljanja, hrambe, investicijskega svetovanja in storitev v zvezi s prevzemi), z delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z dokumenti o lastninski pravici na blagu in pravicami in deleži,
- f) upravljanje investicijskih skladov,
- g) storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov.

III. DAVČNI ZAVEZANEC

4. člen
(davčni zavezanec)

Davčni zavezanec ali zavezanka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec) je vsaka oseba, ki na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) izvaja storitve iz 3. člena tega zakona.

IV. NASTANEK OBVEZNOSTI OBRAČUNA DAVKA

5. člen
(nastanek obveznosti obračuna davka)

- (1) Davčna obveznost nastane v trenutku, ko je finančna storitev opravljena.
- (2) Šteje se, da je finančna storitev opravljena, ko je zanjo plačano nadomestilo (provizija).

V. DAVČNA OSNOVA

6. člen
(davčna osnova)

- (1) Osnova za davek je nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo.
- (2) Kot provizija iz prejšnjega odstavka se ne štejejo obresti, ki jih je naročnik finančne storitve dolžan plačati davčnemu zavezancu v zvezi z izvedbo dogovorjene finančne storitve, če te obresti ne predstavljajo plačila nadomestila stroškov davčnega zavezanca v zvezi z opravljeno storitvijo.

VI. DAVČNA STOPNJA

7. člen
(davčna stopnja)

Stopnja davka je 6,5 odstotka od davčne osnove.

VII. OPROSTITVE

8. člen
(oprostitve)

Davek po tem zakonu se ne plača od naslednjih finančnih storitev:

1. od finančnih storitev, od katerih se plačuje davek na dodano vrednost po zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost,
2. od finančnih storitev, ki so predmet obdavčitve po zakonu, ki ureja davek od prometa zavarovalnih poslov,
3. od finančnih storitev, ki jih opravi Banka Slovenije, ko deluje v okviru izključnih pristojnosti skladno z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni in predpisi

Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki določajo izključne pristojnosti centralnih bank ali pristojnosti Banke Slovenije kot sestavnega dela evropskega sistema centralnih bank,

4. od finančnih storitev, ki jih opravi ali se opravijo za evropski instrument za finančno stabilnost,
5. od finančnih storitev, ki jih opravi ali se opravijo za mednarodno finančno institucijo, ki jo ustanovita dve ali več držav članic EU in je namenjena zagotavljanju finančnih sredstev in finančne pomoči za članice te institucije, ki so v resnih finančnih težavah ali jim te grozijo, vendar le v okviru omejitev in pogojev, ki so določene z mednarodno pogodbo o ustanovitvi in sedežu te institucije, katera zavezuje Slovenijo,
6. od finančnih storitev, ki jih opravi ali se opravijo za Evropsko centralno banko, Evropsko investicijsko banko ali druge organe in telesa, ki jih je ustanovila EU ali Evropska skupnost za atomsko energijo in za katere velja Protokol o privilegijah in imunitetah Evropske unije (Uradni list RS, št. 12/04), vendar le v okviru omejitev in pogojev, ki jih določa navedeni protokol, sporazumi o njegovem izvajanju ali sporazumi o sedežu in le, če to ne pomeni izkrivljanja konkurence,
7. od finančnih storitev, ki jih opravi ali se opravijo za mednarodne organizacije in telesa, ki jih kot take priznava Slovenija, vendar le v okviru omejitev in pogojev, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi teh organizacij ali teles ali mednarodne pogodbe o njihovem sedežu,
8. od finančnih storitev, ki se opravijo za diplomatska ali konzularna predstavništva tujih držav.

VIII. OBVEZNOSTI V ZVEZI Z OBRAČUNOM IN PLAČILOM DAVKA

9. člen (davčno obdobje)

Za davčno obdobje se šteje obdobje enega koledarskega meseca.

10. člen (obračun davka)

(1) Davčni zavezanec mora obračunati davek za vsako posamezno davčno obdobje v katerem je opravil storitve, ki so predmet obdavčitve po tem zakonu.

(2) Davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun davka, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost za obračun.

(3) Iz obračuna iz prejšnjega odstavka morajo biti razvidni:

- seštevek davčnih osnov za finančne storitve, opravljene v davčnem obdobju,
- stopnja davka,
- znesek davka,
- v primeru popravljanja napak iz preteklih davčnih obdobj v tekočem obračunu, zmanjšanje ali povečanje seštevka davčnih osnov iz preteklih obdobj, zmanjšanje ali povečanje zneska davka iz preteklih obdobj,
- znesek za plačilo ali vračilo davka.

(4) Davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun davka za vsako davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost obračuna davka, in sicer do zadnjega delovnega dne meseca, ki sledi davčnemu obdobju, v katerem je nastala obveznost za obračun davka.

(5) Minister ali ministrica, pristojna za finance (v nadaljnjem besedilu: minister), predpiše podrobnejšo vsebino in obliko obrazca za obračun ter način njegovega izpolnjevanja.

11. člen
(plačilo davka)

Davčni zavezanec mora plačati davek hkrati s predložitvijo obračuna davka skladno s tem zakonom.

12. člen
(podatki v knjigovodstvu in hramba dokumentacije)

(1) Davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti podatke, ki omogočajo pravilno in pravočasno obračunavanje davka po tem zakonu ter zakonu, ki ureja davčni postopek. Vsak davčni zavezanec mora davčnemu organu omogočiti dostop do podatkov iz prejšnjega stavka oziroma mu jih na njegovo zahtevo predložiti v rokih in na način, kot je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo dokumentacije, ki je pomembna za izračun davčne obveznosti po tem zakonu do poteka absolutnega zastaralnega roka pravice do izterjave davka, na katerega se nanašajo.

IX. POSEBNA DOLOČBA

13. člen
(uporaba drugih predpisov)

(1) Pri popravljanju napak iz preteklih davčnih obdobij v tekočem obračunu in naknadni predložitvi obračuna po preteku predpisanega roka za njegovo predložitev ter glede predlaganja davčnih obračunov pri postopku prenehanja davčnih zavezancev, pri postopku prisilne poravnave, pri stečajnem postopku, pri postopku likvidacije in ob smrti davčnega zavezanca se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davek na dodano vrednost.

(2) Glede vseh drugih vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek in določbe zakona, ki ureja davčno službo.

14. člen
(pristojnost za izvajanje nadzora)

Za izvajanje nadzora nad pravilnostjo in pravočasnostjo obračunavanja in plačevanja davka po tem zakonu je pristojna Davčna uprava Republike Slovenije.

X. KAZENSKE DOLOČBE

15. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 41.000 eurov se kaznuje za prekršek davčni zavezanec, ki je pravna oseba, če:

- ne obračuna davka ali obračuna davek v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 10. člena)
- davčnemu organu ne predloži davčnega obračuna v predpisanih rokih in na predpisan način (drugi, tretji in četrti odstavek 10. člena)
- ne plača davka oziroma ne plača davka v predpisanih rokih in na predpisan način (11. člen)
- ne hrani dokumentacije in podatkov v skladu s tem zakonom (13. člen)
- ne omogoči dostopa oziroma na zahtevo ne predloži podatkov davčnemu organu (13. člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje davčni zavezanec, ki je samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba davčnega zavezanca, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za prekršek ne kaznujeta davčni zavezanec in odgovorna oseba davčnega zavezanca, če davčni zavezanec popravi napake iz preteklih davčnih obdobj v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost.

(5) Postopek o davčnem prekršku iz prve in tretje alineje prvega odstavka tega člena se ne more več začeti, ko pretečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

XI. PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

16. člen
(podzakonski akt)

Minister izda predpis iz petega odstavka 10. člena tega zakona v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

17. člen
(prvi obračun davka)

Davčni zavezanci prvič obračunajo davek po tem zakonu za tretji mesec, ki sledi mesecu, v katerem je bil zakon uveljavljen.

18. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S tem členom se določa okvirna vsebina zakona. Besedilo člena sledi običajni vsebini pri uvajanju novih davčnih oblik.

K 2. členu

Ker se z zakonom uvaja nova davčna oblika, je treba zakonsko določiti blagajno javnega financiranja, kateri pripadajo prihodki od davka. Predlaga se, da prihodki pripadajo državnemu proračunu. Prihodki so del integralnega proračuna in njihova namenskost ni vnaprej določena.

K 3. členu

Namen zakona je z davkom na finančne storitve obdavčiti tiste finančne storitve, ki so po Zakonu o davku na dodano vrednost (ZDDV-1) oproščene DDV ter storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov, ki so po ZDDV-1 prav tako oproščene DDV, hkrati pa niso obremenjene z davkom na zavarovalne posle. Zaradi večje določenosti opredelitve predmeta obdavčitve predlagatelj v 3. členu taksativno našteva, katere storitve so predmet obdavčitve po tem zakonu.

K 4. členu

Zakon kot davčne zavezance opredeljuje vse osebe, ki opravljajo storitve iz 3. člena zakona. Prvenstveno bodo davčni zavezanci za plačilo tega davka banke, hranilnice, podružnice tujih bank in druge finančne institucije, ki izvajajo finančne storitve (vse te osebe so opredeljene po zakonu, ki ureja bančništvo) ter osebe (pravne in fizične), ki opravljajo storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov. Upoštevati je potrebno tudi, da predpisi s področja finančnih storitev omogočajo, da smejo opravljati nekatere neregulirane finančne storitve, npr. plačilne storitve, tudi druge osebe, ki po svoji osnovni dejavnosti niso finančne institucije (npr. podjetja s področja trgovinske dejavnosti, ki omogočajo opravljanje nekaterih plačilnih storitev na svojih prodajnih mestih - blagajnah). Zaradi zagotavljanja enakih pogojev poslovanja je nujno, da so kot davčni zavezanci opredeljene tudi te osebe. Kot davčne zavezance je treba opredeliti vse osebe, ki opravljajo storitve na območju Slovenije. Ker po zakonodaji s področja finančnih storitev lahko te storitve opravljajo tudi tuje osebe neposredno (na podlagi priglasitve pristojnemu nadzornemu organu – BS, ATVP ali AZN), je v definicijo davčnega zavezanca treba zajeti tudi te osebe.

K 5. členu

Davek na finančne storitve je transakcijski davek, ki se obračunava glede na izvedbo finančnih storitev v določenem obdobju. Z zakonom je treba določiti, kdaj se šteje, da je finančna storitev opravljena. Predlagatelj ocenjuje, da bi bilo za izvajalce finančnih storitev in nadzor najlažje, če bi se davek obračunaval glede na nadomestila (provizije), ki jih davčni zavezanec dobi plačane v določenem časovnem obdobju. Zato se predlaga, da se trenutek nastanka davčne obveznosti veže na trenutek plačila provizije.

K 6. členu

Davčna osnova je nadomestilo (provizija), ki ga izvajalec finančne storitve dobi plačanega. Kot provizija je opredeljeno plačilo za izvedbo določene finančne storitve.

Ne glede na opredelitev davčne osnove za vsako finančno storitev posebej pa predlagatelj ocenjuje, da predlagana diktacija še vedno omogoča, da se davek ne izračunava za vsako transakcijo posebej, ampak skupno za vse transakcije v davčnem obdobju, saj zakon ne predpisuje obveznosti, da se davek izkaže na računu oziroma potrdilu o plačilu, hkrati pa v 10. členu zakon določa, da se v obračunu izkaže le seštevek vseh davčnih osnov v davčnem obdobju. Podatki o posameznih transakcijah morajo biti na razpolago v skladu z 12. členom predloga zakona.

V davčno osnovo se vključujejo vsi zneski, ki jih davčni zavezanec posebej dobi plačane kot plačilo za izvedbo finančne storitve, ne glede na to, kako se nadomestilo v poslovnem dogovoru poimenuje. V običajni poslovni praksi se tovrstne provizije poimenujejo kot opravnine, nadomestila, stroški vodenja določenih aktivnosti ipd. Zaradi večje pravne jasnosti pa se v

drugem odstavku pojasnilno dodaja določba, ki pojasnjuje obravnavo obresti v kontekstu določanja davčne osnove po tem zakonu.

K 7. členu

Predlaga se stopnja davka v višini 6,5 % od osnove, kar je enaka stopnja kot je že v veljavi za davek od prometa zavarovalnih poslov, kot dela finančnih storitev, kakor jih opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo.

K 8. členu

Namen davka je davčno obremeniti finančne storitve, ki po veljavni zakonodaji niso predmet transakcijskega davka. Ni namen predlagatelja, da isto finančno storitev obdavči z dvema transakcijskima davkoma, zato iz obdavčitve s tem davkom izvzema storitve, ki so obdavčene po zakonu o davku na dodano vrednost ali zakonu o davku od prometa zavarovalnih poslov. Na ta način se doseže, da se za posamezno finančno storitev transakcijski davek plača le enkrat.

Hkrati predlagatelj predlaga, da se iz obdavčitve izvzamejo finančne storitve, ki jih opravi Banka Slovenije v okviru svojih izključnih pristojnosti.

V 4. do 8. točki so zajete oprostitve, ki temeljijo na mednarodnih pravnih aktih – bodisi v povezavi z akti o ustanovitvi Evropske unije ali v povezavi z akti o ustanovitvi drugih mednarodnih organizacij ali akti s področja diplomatskih in konzularnih odnosov. K uveljavitvi teh oprostitvev je Republika Slovenija zavezana s sklenjenimi mednarodnimi pogodbami.

K 9. členu

Člen izrecno določa, da je davčno obdobje enako obdobju koledarskega meseca.

K 10. členu

Davčni zavezanec je dolžan mesečno obračunavati davek ter mesečno predložiti davčnemu organu obračun davka od finančnih storitev, ki so predmet obdavčitve po tem zakonu. Obračun davka je instrument, ki omogoča pobiranje davka po sistemu samoobdavčitve, hkrati pa omogoča davčnemu organu naknadno kontrolo in nadzor pravilnosti samoobdavčitve oziroma izvajanja tega zakona kot takšnega.

Davčni zavezanci v obračun davka vključijo podatke o davčni obveznosti iz preteklega davčnega obdobja, vsebina obračuna je razvidna iz predloga tretjega odstavka. Zavezanci morajo obračun oddati do zadnjega delovnega dne meseca, ki sledi posameznemu davčnemu obdobju.

Čeprav zakon tega ne določa izrecno, že iz določb Zakona o davčnem postopku izhaja, da se obračun davka predlaga v elektronski obliki (gl. 51. člen ZDavP-2). To zahteva enotno vsebino in obliko obrazca obračuna, zato je minister, pristojen za finance, pooblaščen, da predpiše konkretno obliko in vsebino obrazca ter določi način njegovega izpolnjevanja.

K 11. členu

Določba določa rok za plačilo davka v državni proračun. Davek se plača hkrati, ko se odda obračun davka, torej najpozneje do zadnjega delovnega dne meseca, ki sledi mesecu nastanka obveznosti obračuna davka. Davek se vedno plača v domači valuti (v eurih), kar izhaja že iz Zakona o uvedbi eura (Uradni list RS, št. 114/06), zato tega pravila v tem zakonu ne ponavljamo.

K 12. členu

Zavezanec je dolžan voditi knjigovodstvo po drugih predpisih in ta zakon od njega ne zahteva vodenja posebnih evidenc ali posebnega knjigovodstva. Določba v prvem odstavku poudarja le,

da mora zavezanec v svojih knjigah zagotoviti tudi podatke, ki so pomembni za določitev davčne obveznosti in poznejši nadzor pravilnosti njene določitve. Hkrati se zavezancu nalaga obveznost, da davčnemu organu omogoči dostop do podatkov in dokumentacije oziroma mu na zahtevo predloži podatke in dokumente v zvezi z ugotavljanjem izpolnjevanja davčne obveznosti.

Za davčne potrebe je treba dokumentacijo hraniti za obdobje, v katerem lahko nastane davčna obveznost in v katerem je mogoče zahtevati izpolnitev davčne obveznosti. V predlogu zakona se ponovi določba Zakona o davčnem postopku, ki zahteva hrambo dokumentacije do poteka absolutnega zastaralnega roka pravice do izterjave davka, t. j. deset let po dnevu, ko bi bilo davek treba plačati. Ker so lahko po drugih predpisih, ki urejajo poslovanje finančnih institucij, določeni drugačni roki hrambe poslovne dokumentacije, je nujno, da se jasno določi, da je rok hrambe za davčne namene tak, kakor ga določa ZDavP-2, ne glede na to, kakšni roki so določeni z drugimi predpisi.

Glede vseh preostalih določb v zvezi s hrambo dokumentacije in predlaganjem le-te davčnemu organu pa veljajo pravila, določena po ZDavP-2 (glej predvsem 32. člen ZDavP-2). Prav tako že iz ZDavP-2 izhaja, da se dokumentacija pod določenimi pogoji lahko hrani elektronsko, zato se te določbe v tem predpisu ne ponavljajo.

K 13. členu

Ker predlog zakona ne ureja posebej nekaterih vprašanj v zvezi z obračunavanjem davka, ki so podrobno urejena v ZDDV-1, predlagatelj ocenjuje, da je primerno s posebno določbo napotiti na uporabo relevantnih določb ZDDV-1. S tem se omogoči enotno ravnanje za oba transakcijska davka in s tem nižje administrativno breme za zavezance in davčni organ. V zvezi s popravki za pretekla davčna obdobja zakon usmerja davčne zavezance na smiselno uporabo 88.b in 88.c člena ZDDV-1, v zvezi s postopki prenehanja davčnih zavezancev, postopki prisilne poravnave, stečajnimi postopki, postopki likvidacije in ob smrti davčnega zavezanca pa zakon davčne zavezance usmerja na uporabo šestega, sedmega, osmega in devetega odstavka 88. člena ZDDV-1.

Ker predlog zakona ne določa vseh pravil postopka in vseh pristojnosti davčnega organa, ampak le posebne rešitve zaradi narave te davčne oblike, je treba nedvoumno določiti, da splošne določbe Zakona o davčnem postopku in Zakona o davčni službi veljajo tudi za odmero in plačilo davka na finančne storitve.

K 14. členu

Z zadevnim členom se določi pristojnost Davčne uprave RS za izvajanje nadzora nad pravilnostjo obračunavanja davka po tem zakonu.

K 15. členu

S tem členom se predpisujejo globe za kršitve obveznosti po tem zakonu, ki se štejejo za prekrške. Globe bo izrekal davčni organ kot prekrškovni organ. Zakon določa tudi izjemo od kaznovanja za prekršek v primeru, ko je zavezanec v skladu z možnostjo, ki mu jo daje zakon, na podlagi samoprijave sam popravil nepravilnosti v obračunih preteklih davčnih obdobj. V primerih kršitev, ki imajo lahko za posledico neobračun oziroma nepravilen obračun ali neplačilo oziroma nepopolno plačilo davka se določa daljši zastaralni rok od tistega, ki je predpisan z zakonom, ki ureja prekrške.

K 16. členu

Za pravilno izvajanje zakona mora biti podzakonski akt iz petega odstavka 10. člena izdan prej, preden nastopi prva obveznost za obračun davka po tem zakonu. Realno je pričakovati (ob

upoštevanju vseh formalnosti za izdajo podzakonskega akta), da se akt izda v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

K 17. členu

Zaradi časa, ki ga zavezanci in davčni organ potrebujejo za pripravo tehnične podpore za obračunavanje in plačilo davka ter izvajanje kontrole in nadzora, je treba določiti, kdaj so zavezanci dolžni oddati prvi obračun davka.

Teoretično predlagana rešitev pomeni naslednje: če bi bil zakon v državnem zboru sprejet 20. decembra in objavljen v uradnem listu 31. 12. 2012, bi začel veljati 15. januarja 2013 in bi morali davčni zavezanci prvič obračunati davek za mesec april 2013 in prvič oddati obračun do konca maja 2013.

K 18. členu

Predlaga se, da se rok za uveljavitev zakona določi skladno s splošnim pravilom, tj. petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV (DOLOČBE), KI SE SPREMINJAJO: /

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO SKRAJŠANEM OZIROMA NUJNEM POSTOPKU

VI. PRILOGE

Osnutek pravilnika o obrazcu obračuna davka na finančne storitve.

Na podlagi petega odstavka 10. člena zakona o davku na finančne storitve (Uradni list RS, št. .../12) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K
O OBRAČUNU DAVKA NA FINANČNE STORITVE

1. člen

S tem pravilnikom se določa obrazec za obračun davka na finančne storitve.

2. člen

Davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun davka na finančne storitve na obrazcu, ki je v prilogi 1 tega pravilnika in je njegov sestavni del.

Davčni zavezanec davčnemu organu predloži obračun davka v elektronski obliki na način, kot je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

3. člen

Davčni zavezanec v obračunu davka izpolni polja 1 do 7 in 14, ostala polja pa le, če se njegova davčna obveznost za pretekla davčna obdobja spremeni glede na prvotni obračun davka, ki ga je oziroma bi ga moral oddati v zvezi z zadevnim davčnim obdobjem.

Podrobnejša pojasnila o izpolnjevanju obrazca obračuna davka na finančne storitve v skladu s tem pravilnikom objavi Davčna uprava Republike Slovenije na portalu e-Davki.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:
EVA:
Ljubljana, dne.....

Dr. Janez ŠUŠTERŠIČ
M I N I S T E R

OBRAČUN DAVKA NA FINANČNE STORITVE

Davčna številka [01] Za obdobje [02] Firma / Ime in priimek [03] Sedež / Stalno prebivališče [04]

I. Izračun davčne obveznosti za tekoče obdobje

Vrsta posla	Davčna osnova [05]	Stopnja davka [06]	Znesek davka [07]
finančne storitve		6,5 %	

Povečanje davčne obveznosti glede na pretekla obdobja

Davčna osnova [08] Stopnja davka [09] Znesek davka [10]

Zmanjšanja davčne obveznosti glede na pretekla obdobja

Davčna osnova [11] Stopnja davka [12] Znesek davka [13]

Skupni znesek obveznosti / vračila

Obveznost [14] Vračilo [15]

II. Popravki preteklih davčnih obdobj

Davčno obdobje [16]	Vrsta popravka [17]	Popravek davčne osnove [18]	Popravek zneska davka [19]	Obresti * [20]